

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 65 0 Rs 740597 24 Rev
Sarajevo, 09.01.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija dr.sc. Danice Šain, kao predsjednice vijeća, Emine Hulusija i dr.sc. Senada Mulabdića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja K.D. iz Sarajeva, Ulica ..., koga zastupa punomoćnik Behija Ljubović-Aganović, advokat iz Sarajeva, protiv tuženog Klinički centar Univerziteta u Sarajevu, Ulica Bolnička broj 25, koga zastupa punomoćnik Mirza Aganović, advokat iz Sarajeva, radi otkaza ugovora o radu, vrijednost spora 40.200,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 Rs 740597 21 Rsž od 22.08.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj 09.01.2025. godine, donio je:

P R E S U D U

Revizija se odbija.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova revizijskog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 740597 18 Rs od 08.10.2020. godine poništene su kao nezakonite odluke tuženog: disciplinska mjera - otkaz ugovora o radu broj 02-03-55066 od 26.10.2018. godine, odluka o prestanku ugovora o radu broj 02-03-2-215 od 29.10.2018. godine i odluka Upravnog odbora broj 316/18 od 13.12.2018. godine, pa se nalaže tuženom da tužitelju počev od 26.10.2018. godine do 28.05.2019. godine uspostavi radno-pravni status na neodređeno vrijeme, u roku od 15 dana.

Odbijen je tužbeni zahtjev da se ponište kao nezakonite odluke tuženog: disciplinska mjera - otkaz ugovora o radu broj 02-03-4978-P od 28.06.2019. godine, odluka o prestanku ugovora o radu zbog teže povrede obaveza iz radnog odnosa broj 02-03-4997-P od 28.06.2019. godine i odluka Upravnog odbora broj 02-01-43250 od 28.08.2019. godine, te da se naloži tuženom da tužitelju počev od 29.06.2019. godine pa nadalje uspostavi radno-pravni status na neodređeno vrijeme, vrati ga na rad sa rasporedom na radno mjesto, pravima i obavezama po osnovu ugovora o radu na neodređeno vrijeme broj 0203-1-192 od 12.05.2016. godine, kao da poništene odluke nisu ni donesene, sve u roku od 15 dana.

Utvrđeno je da je u ovoj pravnoj stvari tužba djelimično povučena.

Odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 Rs 740597 21 Rsž od 22.08.2024. godine žalba tužitelja je odbijena i prvostepena presuda potvrđena. Odbijeni su zahtjevi parničnih stranaka za naknadu troškova nastalih u postupku povodom žalbe.

Protiv drugostepene presude tužitelj je blagovremeno izjavio reviziju zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovni postupak i odlučivanje, odnosno preinači i udovolji tužbenom zahtjevu u cijelosti, uz naknadu troškova parničnog postupka uvećanim za troškove sastava revizije.

U odgovoru na reviziju tuženi je osporio navode revizije i predložio da se ista odbaci kao nedopuštena ili odbije kao neosnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u okvirima razloga revizije, te u skladu sa članom 241. Zakona o parničnom postupku („Službene novine FBiH” br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 - u daljem tekstu ZPP), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Revizija nije osnovana.

Neosnovano tužitelj prigovara u reviziji da je drugostepena presuda zahvaćena povredama odredaba parničnog postupka iz člana 209. u vezi sa članovima 8., 191. stav 4. i 231. ZPP.

Neosnovan je prigovor revidenta da je drugostepeni sud prihvatajući činjenične i pravne zaključke prvostepenog suda počinio povredu odredaba parničnog postupka u vezi sa članom 8. ZPP. Prvostepeni sud je slobodnim uvjerenjem ocijenio sve izvedene dokaze, pri čemu je u skladu sa odredbom člana 8. ZPP savjesno i brižljivo ocijenio svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno, nakon čega je stečeno uvjerenje o odlučnim činjenicama, pa tako i ocjenu zakonitosti otkaza opravdao logičnim i uvjerljivim razlozima, kako je to pravilno zaključio drugostepeni sud.

Drugostepeni sud potvrdio prvostepenu odluku za što je dao potpune i pravilne razloge u skladu sa čl. 231. ZPP, i obrazloženje po svom sadržaju odgovara zahtjevu koji je u tom pogledu postavljen odredbom člana 191. stav 4. ZPP.

U reviziji se ponavlja žalbeni prigovor da tužitelj nije bio uredno obaviješten o održavanju ročišta za glavnu raspravu i da mu je uskraćeno pravo da bude saslušan kao parnična stranka. I po ocjeni ovog suda drugostepeni sud je ovaj prigovor povrede postupka pred prvostepenim sudom pravilno ocijenio bez osnova. Prvostepeni sud nije povrijedio pravo tužitelja da bude saslušan kao parnična stranka, jer je punomoćnica tužitelja bila uredno pozvana i obaviještena o ročištu za glavnu raspravu za 18.08.2020. godine, pa to što sud nije posebno u tom pozivu obvezao punomoćnika stranke da o provođenju tog dokaza obavijesti stranku uz upozorenje o nedolasku, nije od uticaja, jer je na to upozorena od strane prvostepenog suda na nastavku pripremnog ročišta održanog 29.01.2020 godine, tako da nema povrede čl. 166 ZPP.

Revizioni navodi da u toku postupka nije utvrđena činjenica da sindikat koji je dao saglasnost za otkaz ugovora o radu, je upravo sindikat koji je kod tuženog vršio funkciju Vijeća zaposlenika, slijedi da su ovi revizijski navodi u suštini prigovori na pravilnost i potpunost činjeničnih utvrđenja nižestepenih sudova, iz kojih razloga se revizija ne može izjavljivati (član 240. stav 2. ZPP-a), pa revizijski sud ne može preispitivati, niti procjenjivati činjenična utvrđenja nižestepenih sudova, već je vezan za činjenično utvrđenje ovog pitanja onako kako su ga utvrdili nižestepeni sudovi.

Zbog navedenog nije ostvaren revizijski razlog povrede odredaba parničnog postupka (član 240. stav 1. tačka 1. ZPP).

Nije ostvaren ni revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

Predmet spora u revizijskoj fazi postupka je zahtjev za poništenje odluke tuženog disciplinske mjere - otkaza ugovora o radu broj 02-03-4978-P od 28.06.2019. godine, odluka o prestanku ugovora o radu zbog teže povrede obaveza iz radnog odnosa broj 02-03-4997-P od 28.06.2019. godine i odluka Upravnog odbora broj 02-01-43250 od 28.08.2019. godine, pa da se naloži tuženom da tužitelju počev od 29.06.2019. godine pa nadalje uspostavi radno-pravni status na neodređeno vrijeme i vrati ga na rad.

Iz pravno relevantnih činjeničnih utvrđenja nižestepenih sudova, za koja je vezan revizijski sud, slijedi da je tužitelj bio zaposlenik tuženog na neodređeno vrijeme po ugovoru od 12.05.2016. godine na poslovima ljekara specijaliste neurohirurga. Tužitelju je izrečena disciplinska mjera - pismeno upozorenje pred otkaz ugovora o radu broj: 0203-55085 od 28.11.2017. godine zbog povrede radne obaveze iz člana 90. tačke 1. i 24. Pravilnika o radu koje su počinjene tokom septembra 2017. godine, a odnose se na neredovno prisustvo na jutarnjem stručnom sastanku, popodnevnom stručnom sastanku, neprisustvo neuroonkološkom konziliju, neprisustvo indikacionom sastanku petkom, neupisivanje u evidenciju dolazaka i odlazaka sa posla, neprimjereno istupanje u medijima, neprimjereno vikanje na odjelu tokom jutarnje vizite i vrijeđanje šefa Klinike. Protiv ove disciplinske mjere tužitelj je izjavio žalbu koju je Upravni odbor odlukom od 25.01.2018. godine odbio. Povodom disciplinske prijave koju je u novembru 2017. godine protiv tužitelja podnio šef Klinike za neurohirurgiju, tuženi je izrekao disciplinsku mjeru otkaz ugovora o radu broj: 02-03-55066 od 28.10.2018. godine zbog povrede radne obaveze iz člana 90. tačke 1. i 24. Pravilnika o radu, cijeneći pri tome ranije ponašanje i rad tužitelja, odnosno činjenicu da mu je već 28.11.2017. godine izrečena disciplinska mjera pismeno upozorenje pred otkaz ugovora o radu, nakon čega je Generalna direktorica donijela akt - prestanak ugovora o radu zbog teže povrede obaveza iz radnog odnosa broj: 02-03-2-215 od 29.10.2018. godine kojim je tužitelju raskinut ugovor o radu sa danom 26.10.2018. godine.

Nakon što je Općinski sud u Sarajevu pravosnažnim rješenjem broj: 65 0 Rs 740597 18 Mo od 12.02.2019. godine odredio mjeru osiguranja vraćanjem tužitelja na rad u izvršnom postupku, tuženi je svojom odlukom od 24.05.2019. godine proveo mjeru osiguranja i omogućio tužitelju rad na poslovima po naprijed navedenom ugovoru o radu. Po povratku tužitelja na posao (nakon 24.05.2019. godine), a povodom povreda radnih obaveza izvršenih 28. i 29.05.2019. godine, šef Klinike za neurohirurgiju podnio je sedam

disciplinskih prijava, pa je nakon provedenog disciplinskog postupka, tužitelju izrečena disciplinska mjera – otkaz ugovora o radu broj: 02-03-4978-P od 28.06.2019. godine zbog teže povrede radne obaveze iz člana 90. tačka 25. Pravilnika o radu (više, a najmanje tri lakše povrede radne obaveze istovremeno), a te su: neprisustvo obaveznim vizitama, neprisustvo stručnom sastanku, samovoljno napuštanje radnog mjesta, neupisivanje u evidenciju prisustva na poslu, nedolično ponašanje na poslu 29.05.2019. godine kad je vikao na šefa Klinike odbijajući da primi pejdžer. Tužitelj se prije izricanja ove disciplinske mjere izjasnio negirajući sve navode, na koji je otkaz je Sindikat tuženog dao saglasnost za otkazivanje, pa je odlučujući o tužiteljevom zahtjevu za zaštitu prava Upravni odbor donio odluku broj: 02-01-4325 od 28.08.2019. godine kojom je taj zahtjev odbijen. Iz evidencija tuženog o dolasku i odlasku sa posla proizilazi kako se tužitelj u dane 28. i 29.05.2019. nije upisivao, da u navedene dane nije prisustvovao jutarnjim vizitama, kao ni popodnevnom ljekarskom sastanku iako je preko ambulante primio pacijenticu koja nije planirana za operativni zahvat tokom sedmice zbog popunjenosti kapaciteta operacione sale, za koju pacijenticu nije napisana historija bolesti, a niti je prezentirana na stručnom sastanku, da je samovoljno napustio radno mjesto 28.05.2019. godine što je konstatovano zapisnikom o primopredaji ljekarske sobe, da 29.05.2019. godine nije prisustvovao neuroonkološkom sastanku, da je prema obrazloženju disciplinske prijave tužitelj 29.05.2019. godine odbio uzeti pejdžer kojim se obavezuje javiti na druge klinike i KUM radi konzilijarnih pregleda, pri tome vičući na šefa Klinike.

Prvostepeni sud je na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja u spornom relevantnom dijelu kojim je zatraženo poništenje disciplinske mjere otkaz ugovora o radu od 28.06.2019., akta - prestanak ugovora o radu zbog teže povrede obaveza iz radnog odnosa od 28.06.2019. i odluke Upravnog odbora od 28.8.2019. godine odbio tužbeni zahtjev nalazeći ispunjenima uslove u pogledu procedure otkazivanja ugovora o radu tužitelju, te dokazanosti razloga za otkaz.

Odlučujući po žalbi tužitelja drugostepeni sud je prihvatio činjenične i pravne zaključke prvostepenog suda nalazeći da je pravilno primijenjeno materijalno pravo član 89. tačke 3., 4., 8. i 9. Pravilnika o radu tuženog, kojim su tužitelju stavljene na teret 4 lakše povrede radne obaveze cijeneći da počinjenje više lakših povreda radne obaveze istovremeno, a najmanje tri saglasno odredbi člana 90. tačka 25. Pravilnika, smatra težom povredom radne obaveze, te u vezi odredbe člana 97., 100., 101., 102., 106. i 93. Zakona o radu utvrdio da su ispunjeni uvjeti za otkazivanje ugovora o radu čime je i po ocjeni ovog suda pravilno primijenio materijalno pravo kada je odbio žalbu tužitelja, te potvrdio prvostepenu presudu u pobijanom dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev za poništenje odluke o otkazu ugovora o radu od 28.06.2019. godine.

Prema čl. 91.st.1. prema članu 102. Zakona o radu -ZOR¹, u slučaju spora zbog otkaza ugovora o radu, u smislu čl. 97. st. 1. ZOR, propisano je da je na poslodavcu dužnost da pred sudom dokaže postojanje opravdanog razloga za otkaz.

---

¹ "Sl. novine FBiH" 26/16, 89/18, 23/2020-Oduka US, 49/2021-Dr. Zakona, 103/2021-Dr.Zakon i 44/2022

Ovaj sud ocjenjuje da je drugostepeni sud pravilno zaključio da je u ovom radnom sporu tuženi dokazao da je tužitelj počinio četiri lakše povrede radne obaveze i to: 1. neizvršavanje, nesavjesno, neblagovremeno, neuredno ili nemarno izvršavanje poslova bez većih štetnih posljedica (član 89. tačka 3. Pravilnika o radu), zatim 2. odbijanje izvršenja zadatka i naloga pretpostavljenog vezanog za rad bez opravdanog razloga (član 89. tačka 4. Pravilnika), 3. odbijanje potrebne saradnje sa saradnicima iz razloga lične netrpeljivosti (član 89. tačka 8. Pravilnika o radu), te 4. verbalni sukob sa drugim radnikom na radnom mjestu (član 89. tačka 9. Pravilnika o radu), na koji su način su potvrđeni razlozi pobijane disciplinske mjere otkaza ugovora o radu, odnosno prestanka radnog odnosa.

Neosnovano tužitelj u reviziji osporava zakonitost pobijane presude smatrajući da tuženi nije imao zakonskog osnova, niti je bio ovlašten tužitelju otkazati ugovor o radu odlukom o prestanku ugovora o radu zbog teže povrede obaveza iz radnog odnosa broj 02-03-4997-P od 28.06.2019. godine.

Po shvatanju ovog suda privremena mjera vraćanja na rad u svome sadržaju podrazumijeva ostvarivanje (sticanje i zadržavanje) svih prava, ali i izvršavanje svih obaveza koja je radnik imao na radu kod svog poslodavca u odnosu na kojeg ostvaruje sudsku zaštitu. Dakle, u vrijeme spornog otkazivanja ugovora o radu tužitelj je bio u radnom odnosu na temelju odluke suda (naloga iz privremene mjere) koja ima pravni učinak od donošenja do pravosnažnog okončanja sudskog postupka, i tužitelju pripadaju sva prava i obaveze iz radnog odnosa. Dakle, kada je radnik u toku sudskog postupka po sudskoj mjeri osiguranja vraćen na posao i ostvarivao prava i obaveze po osnovu otkazanog ugovora o radu, poslodavac nije iscrpio svoje pravo otkazivanja kada je radnik počinio nove povrede radne obaveze koje su same za sebe temelj za izvanredan otkaz ugovora o radu i opravdavaju predmetni vanredni otkaz. Ukoliko je sudski postupak pravosnažno okončan tako da je prethodni otkaz ugovora o radu utvrđen nezakonitim, to znači da radni odnos tužitelju nije ni prestajao. I situacija kada je radnik pravosnažno odbijen sa zahtjevom za utvrđenje nezakonitom odluke o otkazu ugovora o radu, ne otklanja učinke privremene mjere kada je ona već izdana (uspostava prava iz radnog odnosa) i njeni već stvoreni učinci ne prestaju zbog toga što je tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

Poslodavac samo nije ovlašten radniku otkazati ugovor o radu dva puta, a na temelju iste činjenične osnove kao otkaznog razloga na temelju kojeg je već otkazao ugovor o radu i kada je o takvoj odluci poslodavca već pokrenut postupak i pitanje dopuštenosti otkazivanja, jer zbog tih razloga biće pravomoćno riješeno i poslodavac nema mogućnost da iz istih razloga ponovno donosi istu odluku.

Ostali revizijski prigovori nisu od odlučnog značenja za donošenje odluke o ovoj pravnoj stvari (član 231. u vezi sa članom 235. ZPP), pa ih sud kao takve nije posebno ni obrazlagao.

Kako nisu ostvareni revizijski razlozi, a ni razlog na koji ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, to je primjenom odredbe člana 248. ZPP reviziju valjalo odbiti.

Odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava revizije u iznosu od 1.053,00 KM, jer u revizijskom postupku nije uspio (član 397. stav 1. u vezi sa čl. 386. st. 1. ZPP).

Predsjednica vijeća
dr.sc. Danica Šain, s.r.